

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/343/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111227055
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6111227055.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, za ktorú koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušnir, proti odporcovi M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. N. XXX/XX, XXX XX C., právne zastúpeného JUDr. Luciou Filipkovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Z. XX, XXX XX N. N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie D.. Z. X, XXX XX Z., v odvolacom konaní aj za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom ul. J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42 305 675, o zaplatenie 1.784,14 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/144/2012 - 137 zo dňa 23. 05. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastupovania vo výške 213,61 Eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu advokáta JUDr. Ambróza Motyku, AK D.. Z. X, Z., p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 58,18 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, so sídlom advokátskej kancelárie D.. Z. X, XXX XX Z..

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie (I. výroková veta), zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania odporcovi (II. výroková veta) a vedľajšiemu účastníkovi (III. výroková veta) a taktiež rozhodol, že navrhovateľovi sa náhrada trov konania nepriznáva (IV. výroková veta). Súd konanie zastavil na základe späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom, s čím súhlasil aj odporca. O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a za použitia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Navrhovateľovi súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko návrh nebol od začiatku dôvodný. Odporcovi priznal náhradu trov konania predstavujúcu trovy právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi súd taktiež priznal náhradu trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia, pričom celková výška trov právneho zastúpenia predstavovala sumu 427,22 Eur. Tieto trovy súd v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. krátil na jednu polovicu, nakoľko sa u vedľajšieho účastníka jedná o opakované úkony v sporoch zo spotrebiteľských zmlúv a rovnaké písomné vyjadrenia vo viacerých súdnych konaniach.

Proti uvedenému uzneseniu proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Poukázal na to, že vedľajší účastník ako združenie na ochranu

spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, navyše má členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 348/2008 Z.z. bolo úmyslom zákonodarcu umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú schopné poskytnúť spotrebiteľom kvalifikovanú pomoc. Vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu z vlastnej iniciatívy za účelom ochrany jeho práv, avšak odporca bol v konaní riadne zastúpený advokátom, preto nebolo podľa názoru odvolateľa potrebné ochraňovať jeho záujmy. Trovy konania vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené. Združenie navyše nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec, do konaní vstupuje bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu. Len na základe skutočností, že odporcom je spotrebiteľ, bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zastúpenia. Vedľajší účastník podľa názoru odvolateľa viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Odvolateľ ďalej uviedol, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Poukázal ďalej na súvisiace rozhodnutia všeobecných súdov v Slovenskej republike a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Žiadne z ustanovení, ktoré vo svojich podaniach uvádza vedľajší účastník (Charta základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ) nepoukazujú na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje navrhovateľ za nadbytočné, účelové a nevhodné a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník. Uviedol, že s argumentáciou uvedenou v odvolaní nesúhlasí. Môže preukázať, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť svojho uplatňovaného nároku, vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že združenie má členov s právnickým vzdelaním, k tomuto uvádza, že iba jediná členka združenia má právnické vzdelanie. Táto námietka je však nenáležitá, nakoľko mu nemožno upierať právo na právneho zástupcu vzhľadom na predmet činnosti združenia. Je pravdou, že združenie má možnosť využívať určenú podporu ministerstva, avšak v priebehu posledných dvoch rokov Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky schválilo a poukázalo združeniu finančnú podporu vo výške 4.000,-Eur. Takýto príspevok nepokrýva ani len poštové výdavky združenia. O dôvodnosti priznania trov vedľajšieho účastníka svedčí aj novelizované ustanovenie §137 O.s.p. Ak vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník hlavný a má platiť zásada „rovnosť účastníkov“ ako jeden zo základných princípov súdneho konania, potom neexistuje rozumný dôvod nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastupovania za situácie, ak nárok na náhradu trov vznikne účastníkovi, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval. Poukázal ďalej na súvisiace rozhodnutia všeobecných súdov v Slovenskej republike, na rozhodovacie činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky, na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a súvisiace predpisy Európskej únie. S poukazom na uvedené argumenty žiadal vedľajší účastník odvolaním napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu spisu súd zistil, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 21. 11. 2011 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplata 1.784,14 Eur s príslušenstvom. Dňa 30. 01. 2012 do konania vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov ako vedľajší účastník na strane odporcu. Dňa 16. 04. 2012 bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal 15. 05. 2012 odpor vedľajší účastník a tento prvostupňový súd akceptoval s tým, že došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Odporca v podaní osobne podanom na okresnom súde dňa 06. 06. 2012 oznámil, že sa pripája k podanému odporu a k vznesenej námietke premlčania. Vo svojom vyjadrení doručenom okresnému súdu dňa 01. 08. 2012 vedľajší účastník ďalej uviedol, že navrhovateľ pohľadávku, ktorá mu bola postúpená od právneho predchodcu pred viacerými rokmi, nechal premlčať, neuplatnil ju včas v súdnom konaní a následne vyhľadal dlžníka a neprijateľným spôsobom mu podsunul na podpis formulár o uznaní premlčaného záväzku. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva neplatná. Navyše vedľajší účastník poukázal na odlišnosť podpisu na zmluve o poskytnutí flexipôžičky a na dohode. Potom, čo odporca na pojednávaní tiež namietal, že uvedenú dohodu nepodpísal, zobral navrhovateľ návrh späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu.

Podľa § 146 ods. 1 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak účelne vynaložené trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie §146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posúdenie dôvodnosti samotnej žaloby. V predmetnom prípade sa navrhovateľ od odporcu domáhal zaplata sumy 1.784,14 Eur s príslušenstvom. Následne došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Z uvedeného je teda zrejmé, že sa nejednalo o späťvzatie v dôsledku správania samotného odporcu (teda o prípad upravený v druhej vete § 146 ods. 2 O.s.p.) a zastavenie konania teda zavinil navrhovateľ. V tejto súvislosti odvolací súd ešte považuje za potrebné uviesť, že pri posudzovaní zavinienia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatiu návrhu). Prvostupňový súd tak v zmysle uvedenej právnej úpravy správne priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia odporcovi aj vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko tieto boli riadne uplatnené a účelne vynaložené. Samotná výška a krátenie trov konania vedľajšieho účastníka neboli rozporované, preto sa tým odvolací súd pri rešpektovaní § 212 ods. 1 O.s.p. nezaoberal. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o zastavení konania zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Vedľajší účastník si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania. Keďže bol v odvolacom konaní úspešný, súd mu v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. náhradu týchto trov priznal. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k odvolaniu vo výške 40,67 Eur (§13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) a z režijného paušálu vo výške 7,81 Eur (§ 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky), zvýšené o daň z pridanej hodnoty.

V priebehu odvolacieho konania vstúpil do konania ďalší vedľajší účastník na strane odporcu HLAS SPOTRBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen. Oznámenie o jeho vstupe do konania bolo doručené okresnému súdu 17. 09. 2013 a následne 19. 09. 2013 predložené odvolaciemu súdu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.